

Aino Trosell

Aino har skrivit 20 böcker, samt pjäser, noveller, dikter, filmmanus, essäer. Hon har medverkat i över 50 antologier. Flera av hennes böcker är översatta till andra språk.

Aino har mottagit ett 20-tal litterära utmärkelser och priser. Bland dessa kan nämnas Ivar Lo Johanssons personliga pris, Polonipriset samt pris för Årets bästa svenska kriminalroman.

PJÄSEN NYÅRSNATT

NYÅRSNATT är ett modernt Fröken Julie-drama med hög angelägenhetsgrad i det fortsatta utforskandet av klass, kön, sexualitet, makt och vanmakt.

Vad om Strindberg hade fel i sitt mästerverk Fröken Julie?

Vad om han gick vilse i intrigen på grund av sitt eget kvinnohat?

Vad om en berättelse som Fröken Julie kan berättas på ett annat sätt? Att kniven på slutet inte hamnar i Julias strupe?

För var är logiken i att den som sitter på all makt tar livet av sig, även om hon råkat beblanda sig en smula med en betjänt?

Skammen, svarar Strindberg. Fröken Julie var dock en vanärad kvinna.

Det var den tiden, svarar vi idag.

Men nu är det andra tider.

Dagens fröken Julie skär knappast halsen av sig.

Det är Jean som är illa ute - då som nu.

Pjäsen Nyårsnatt driver en tes att klass går före kön.

Fast kan det vara sant?

Är inte klasstänkandet förlegat?

AINO OM PJÄSMANUSET

"För mig handlar pjäsen om makt och sex mer än om kön. Min läsning är att Jan aldrig kom över Julia den gången. Kristin har lagt ett solitt förband över gamla skador men när Julia nu åter dyker upp faller han ohjälpligt. För sent inser han att relationen till Kristin är den verkliga kärleken. Kristin ger. Julia tar.

Julia å sin sida är en passionerat sexuell varelse men också en knallhård maktmänniska vars enda drivkraft är att aldrig, aldrig någonsin mer ramla ner i det kalla lerhål där hon kommer ifrån.

Dock fattas henne passionen, sexet, njutningen. Den som hennes man inte äger förmågan att ge henne. Han är inte impotent men fantasilös och okänslig. Ett sorts handikapp, han kan inte hjälpa det. Hon njuter av hans styrka, makt och även närhet, på alla möjliga sätt, men inte på det intima området, där upplever hon honom som alltmer motbjudande.

Julia är rik och hon vill ha allt. Jan bjuder den där hänförelsen. Hon kan tänka sig honom som älskare, så länge hon är kvar på orten, men troligen bara tillfälligtvis. För henne är detta ingen stor sak.

Min tes går ut på att den som har makten dikterar villkoren och tar hem spelet. Därför är pjäsen skriven med ett slut som är motsatt det i Fröken Julie. Jag har aldrig kunnat förlika med att denna dam skulle gå ut och skära halsen av sig för en betjänt, inte ens om han har legat med henne. Hon är dock överst och har egentligen ingenting att frukta.

Det har däremot han.

Att följa ursprungliga Fröken Julies dramaturgi är inte alls viktigt för mig. Den pjäsen var snarare en igångsättare till den här, en inspirationskälla, oaktat att jag sedan leker en smula med den.

Jag tycker att man ska vara respektlös och ifrågasättande av gamla klassiker. Det mår de bara bra av. Att utmana ett av världsdramatikens viktigaste verk är, om inte en plikt så dock, en bjudande uppgift för en nutida dramatiker."